

**[Ministeren for kulturelle anliggender.]**

foreslås nu at udvide de persongrupper, for hvem der kan oprettes billetkøbsordninger, således at alle skoleelever kan få adgang til teatret på billige vilkår. Samtidig foreslås administrationstilskuddet forhøjet til 1 kr. pr. billet, hvad der er hårdt brug for, selv om det administrative arbejde i publikumsorganisationerne stort set stadig udføres af ulønnet arbejdskraft.

Under behandling af forslaget til teaterloven af 1963 drøftedes tanken om oprettelsen af et teaterakademi, der dels skulle træde i stedet for den skuespilleruddannelse, der fandtes ved de bestående teatre, dels skulle varetage uddannelsen af andre af teatrets kunstnere. Der var i folketinget overvejende tilslutning til, at man arbejdede videre med dette spørgsmål. Efter et omfattende udvalgsarbejde oprettedes derefter i finansåret 1968-69 Statens Teaterskole, som foruden en skuespilleruddannelse havde til opgave at uddanne andre kategorier af teaterpersonale, herunder sceneinstruktører, scenografer, sceneteknikere og andre, der beskæftigede sig med teatervirksomhed. Under udvalgsarbejdet var der enighed om indtil videre at bevare skuespillerskolerne ved landsdelsscenerne i Århus og Odense, medens de øvrige uddannelser, herunder efteruddannelsen af skuespillere og andet teaterpersonale, skulle koncentreres ved teaterskolen i København.

Statens Teaterskole har på nuværende tidspunkt fungeret på forsøgmæssige vilkår i godt 1 år. Dens virksomhed har — som det vil være bekendt — været genstand for en del diskussion, som især har drejet sig om de pædagogiske principper for skolens ledelse, men hvorunder der også er givet udtryk for tvivl om skolens eksistensberettigelse. En udløber af diskussionen har det været, om staten bør drive en uddannelsesinstitution, som navnlig i opbygningsperioden vil være forholdsvis kostbar pr. færdiguddannet elev.

Der vil nu under lovforslagets behandling blive lejlighed for folketinget til en nærmere undersøgelse af hele denne problematik.

Det bestående teaterråd i henhold til teaterloven af 1963 har været genstand for en vis kritik, som især har sigtet på dets sammensætning af hovedsagelig repræsentanter for interesseorganisationer inden for

teaterverdenen. Yderligere har den store mængde af konkrete sager i nogen grad hindret teaterrådet i fuldt ud at løse opgaven som rådgiver for ministeriet i mere principielle og langtrækkende spørgsmål af teatermæssig karakter. Efter forslaget sammensættes teaterrådet af en bred repræsentation for alle sider af teatervæsenet, dækkende ikke alene interesseorganisationerne, men også teateruddannelsen, teaterforskningen, de musikdramatiske kunstarter, teaterinteresserede kredse m. v. For at give et teaterråd af denne karakter mulighed for at fungere effektivt foreslås det, at rådet skal nedsætte et forretningsudvalg på indtil 7 medlemmer, som i hovedsagen kan varetage de enkelt-sager, som af ministeriet forelægges rådet til udtalelse.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om folkebiblioteker m.v.*

Folkebiblioteksloven af 27. maj 1964 — som ændret ved lov af 20. februar 1969 — indeholder en bestemmelse om, at forslag til revision af loven skal fremsættes for folketinget senest i folketingsåret 1969-70.

De erfaringer, der indtil nu er gjort med hensyn til virkningerne af 1964-loven, er vel utilstrækkelige, men viser dog, at folkebibliotekerne er inde i en betydende udvikling og nyorientering. 1964-loven pålagde bibliotekerne nye opgaver, bl. a. at arbejde med andet egnet materiale end bøger, i første række audio-visuelle materialer, og den åbnede muligheder for bibliotekerne til at påtage sig videregående kulturformidlende opgaver, muligheder, som udnyttes på fortrinlig måde visse steder, hvor de bygningsmæssige og personalemæssige forhold tillader det og den kommunale biblioteksstyrelse har interesse for at tage sådanne opgaver op.

Men byggerestriktioner, kreditstramning og bibliotekarmangel har hæmmet udviklingen mange steder. Den reorganiserede og betydelig forbedrede bibliotekaruddannelse, der blev skabt grundlag for ved loven af 8. juni 1966 om Danmarks biblioteksskole, og den udvidelse af skolens kapacitet, der sam-